

Диспозитив

- 1) Член 2, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не представлява възмездна доставка на услуги по смисъла на тази разпоредба предоставянето на кон от страна на неговия собственик, който е данъчнозадължено лице за целите на данъка върху добавената стойност, на организатора на конно състезание с цел участие на посочения кон в състезанието, в случай че за него не се плаща хонорар за участие или друго пряко възнаграждение и че само собствениците на конете, които са се представили успешно в състезанието, получават награда, дори тя да е предварително определена. Обратно, такова предоставяне на кон представлява възмездна доставка на услуги в хипотезата, при която за него организаторът плаща възнаграждение, независимо от това как се е представил разглежданият кон в състезанието.
- 2) Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че право на приспадане на данък върху добавената стойност, платен върху получените облагаеми доставки, свързани с подготовката и участието в конни надбягвания на конете, принадлежащи на данъчнозадълженото лице, което отглежда и тренира собствените си състезателни коне, както и тези на трети лица, възниква поради това, че разходите, свързани с тези услуги, са част от общите разходи за неговата икономическа дейност, при условие че разходите, направени за всяка от разглежданите доставки са в пряка и непосредствена връзка с тази икономическа дейност като цяло. Такъв може да бъде случаят, при който така направените разходи се отнасят до състезателните коне, действително предназначени за продажба, или ако участието на посочените коне в надбягванията обективно е средство за популяризиране на икономическата дейност, което запитващата юрисдикция трябва да провери.

В хипотезата, при която такова право на приспадане съществува, наградата, евентуално спечелена от данъчнозадълженото лице поради успешното представяне на един от неговите коне в конно надбягване, не трябва да се включва в облагаемата основа за начисляване на данъка върху добавената стойност.

- 3) Член 98 от Директива 2006/112 във връзка с точка 14 от приложение III към тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че единна сложна доставка, състояща се от няколко елемента, свързани по-конкретно с тренирането на коне, използването на спортни съоръжения, настаняването на конете в конюшната, храненето и други грижи, предоставени на конете, не може да се облага с намалена ставка на данъка върху добавената стойност, когато използването на спортни съоръжения по смисъла на точка 14 от приложение III към тази директива и тренирането на конете представляват два равностойни елемента на тази сложна доставка или когато тренирането на конете е единственият главен елемент на посочената доставка, което запитващата юрисдикция трябва да прецени.

⁽¹⁾ ОВ С 371, 9.11.2015 г.

Решение на Съда (шести състав) от 10 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — J.J. de Lange/Staatssecretaris van Financiën

(Цело C-548/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Принципи на равно третиране и на недопускане на дискриминация въз основа на възраст — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Членове 2, 3 и 6 — Приложно поле — Различно третиране на основание възраст — Национално законодателство, което определя таван за данъчно приспадане на разходите за обучение след определена възраст — Достъп до професионално обучение)

(2017/C 014/19)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: J.J. de Lange

Отговорник: Staatssecretaris van Financiën

Диспозитив

- 1) Член 3, параграф 1, буква б) от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че режим на данъчно облагане като разглеждания в главното производство, съгласно който данъчното третиране на разходите за професионално обучение, направени от дадено лице, се различава в зависимост от неговата възраст, попада в материалния обхват на тази директива, доколкото той има за цел да улесни достъпа до образование на младите хора.
- 2) Член 6, параграф 1 от Директива 2000/78 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска режим на данъчно облагане като разглеждания в главното производство, който дава възможност на лицата, ненавършили 30 години, при определени условия да приспадат напълно разходите за професионално обучение от облагаемия си доход, докато това право на приспадане е ограничено за лицата, навършили посочената възраст, ако, от една страна, този режим е обективно и обосновано оправдан от законосъобразна цел, свързана с политиката на заетостта и трудовия пазар, а от друга страна, средствата за постигането на тази цел са подходящи и необходими. Запитващата юрисдикция следва да провери дали такъв е случаят по делото в главното производство.

⁽¹⁾ ОВ С 38, 1.2.2016 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 10 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Нидерландия) — Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу Krzysztof Marek Poltorak

(Дело C-452/16 PPU) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 1, параграф 1 — Понятие „съдебно решение“ — Член 6, параграф 1 — Понятие „издаващ съдебен орган“ — Европейска заповед за арест, издадена от Rikspolisstyrelsen (Главна дирекция на националната полиция, Швеция) за целите на изпълнението на наказание лишаване от свобода)

(2017/C 014/20)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страни в главното производство

Krzysztof Marek Poltorak

Диспозитив

Понятието „съдебен орган“ по член 6, параграф 1 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., е самостоятелно понятие на правото на Съюза и член 6, параграф 1 трябва да се тълкува в смисъл, че полицейска служба като Rikspolisstyrelsen (Главна дирекция на националната полиция, Швеция) не попада в обхвата на понятието „издаващ съдебен орган“ по смисъла на тази разпоредба, така че издадената от нея европейска заповед за арест за целите на изпълнението на присъда, с която се определя наказание лишаване от свобода, не може да се смята за „съдебно решение“ по смисъла на член 1, параграф 1 от Рамково решение 2002/584, изменено с Рамково решение 2009/299.

⁽¹⁾ ОВ С 383, 17.10.2016 г.